

використанні професійного потенціалу судномеханіків та судноводіїв. Цей професійний потенціал має дві дуже важливі складові:

- швидко приймати правильні рішення в аварійній ситуації
- вміння мислити логічно таким чином, щоб вирішувати такі складні технічні питання, про які не пояснено в технічній документації.

На жаль, таких питань на судні виникає чимало, тому що виробник будь якого обладнання в документації вказує лише характерні несправності та шляхи їх вирішення.

Використана література:

1. Скиданчук А. І., Дубенець А. І. “Тренажер оператора энергетического объекта”, ас 1764073, 22.05.1992.
2. Иванов В. И. Энергетические средства автоматизации речных судов / В. И. Иванов. – М.: “Транспорт”, 1990.
3. “Устройство и техническая эксплуатация системы сигнализации и отключаемой защиты”, СПАС-30-10М, Москва “Транспорт”, 1996.
4. t/v “Almi Horison” ship technical documentation. – 2012.

Скиданчук С. А. Учебный тренажёр оператора управления судовыми энергетическими установками (ГССУ) с системой предупредительно-аварийной сигнализации и отключаемой защитой.

Статья рассматривает интенсификацию и улучшение подготовки специалистов водного транспорта с помощью тренажёров, построенных на штатном судовом оборудовании.

Ключевые слова: тренажер, профессиональная подготовка, специальные дисциплины, оператор, главная судовая силовая установка.

Skydanchuk S. Ship power plant operator trainer with warning protection system & controlled protection.

The article reviews intensification and improvement of future ship engineers vocational education because of using the trainers made from the standard ship's equipment.

Keywords: trainer, special subject, vocational education, main ship's power plant.

Стефанова Н. О.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ МЕДІЙНИХ ЗАСОБІВ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИМ МОВАМ

У статті висвітлюються сучасні комп'ютерні технології, що сприяють реалізації принципу автономії учня в процесі навчання іноземній мові в ВНЗ.

Ключевые слова: інформаційно-комунікативні технології, методи медіа світи, інтерактивні засоби навчання.

До кінця ХХ століття науково-технічний прогрес зумовив технологізацію не лише чисельних галузей виробництва, але охопив гуманітарні сфери діяльності, зокрема освіту.

У третьому тисячолітті людство переживає корінні зміни, пов'язані з інтенсивним розвитком комп'ютерних комунікацій. З предмета професійної діяльності достатньо вузького кола фахівців у галузі точних наук інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) перетворилися на інструмент, який використовується у сучасному виробництві, побуті та суспільному житті. Володіння ІКТ ставиться сьогодні в один ряд з такими якостями як уміння читати і писати. Система освіти вирішуватиме принципово нову глобальну

проблему, пов'язану з підготовкою мільйонів людей до життя і діяльності в абсолютно нових для них умовах інформаційного світу.

Американський педагог Філіп С. Шлехті впевнений, що молоді люди після закінчення школи тільки в тому разі зможуть розраховувати на успіх в інформаційному суспільстві, якщо вони вміють вчитися самостійно, знають як вчитися, вміють досягати поставлену мету, використовувати різні джерела інформації для розв'язування проблем [5, 4]. Отже, людство вступило в нову еру інформаційного суспільства.

В останні десятиліття XX століття в освітніх закладах індустріально розвинених англomовних країн використовується програмоване навчання (**computer-based instruction**), комп'ютерне навчання (**computer education**), все більше застосовуються телекомунікаційні технології (**telecommunication technologies**), розповсюджуються так звані електронні бібліотеки (**e-libraries**). На відміну від традиційних бібліотек, де зберігаються друковані джерела, електронні бібліотеки зосереджують навчальні комп'ютерні програми, бази даних освітньої інформації, електронні підручники. Останні є новим видом навчальних посібників, спеціально підготовлених для цілей освіти і самоосвіти на основі досягнень мультимедійної техніки і педагогічної науки. Електронні підручники вже довели свою високу ефективність для деяких видів навчальних занять, наприклад, при самостійному вивченні іноземних мов.

Визначальною ознакою інформаційного суспільства є глобальне панування масмедіа. Поняття “медіа” (з лат. **medium** – засіб) використовується як синонім засобів масової інформації та комунікації. До них зараховуються друковані видання, преса, радіо, телебачення, кіно, відео, мультимедійні комп'ютерні системи, включаючи інтернет. Поняття “медіакультура” введено для позначення особливого типу культури ін.формаційного суспільства.

Під поняттям “мультимедіа” (англ. **multimedia** від лат. **multum** – багато, **medium** – засоби) розуміється комплекс апаратних і програмових засобів, які надають можливість користувачеві працювати в діалоговому режимі з різними типами інформації, організованими в одну систему.

Термін **media education** (медіа освіта) сьогодні не має однозначного трактування. Окремі вчені різних країн пропонують свої варіанти формувань поняття “медіа освіта”. “Российская педагогическая энциклопедия” визначає медіа освіту як “напряму у педагогіці, що виступає за вивчення закономірностей масової комунікації. Основне завдання медіа освіти – підготувати нове покоління до життя в сучасних інформаційних умовах, до сприйняття різної інформації, навчити людину розуміти її, ... опановувати способи спілкування на основі невербальних форм комунікації за допомогою технічних засобів і сучасних інформаційних технологій”. У матеріалах ЮНЕСКО **media education** (медіа освіта) трактується як “навчання теорії та практичних умінь для оволодіння сучасними засобами масової комунікації, що розглядаються як частина специфічної, автономної галузі знань у педагогічній теорії і практиці”.

Для більш повного розуміння терміна “медіа освіта” “Енциклопедія освіти” наводить деякі суміжні визначення: 1. **tasks of media education** – завданням медіа освіти є навчати грамотно “читати” медіа текст; розвинути здібності до сприйняття й аргументованої оцінки інформації, розвинути самостійність суджень, критичного мислення, переваг, естетичного смаку; інтегрувати знання та уміння, отримані на різних навчальних заняттях, у процесі сприйняття, аналізу і творчої діяльності. 2. **methods of media education** – засоби роботи викладача і учня, за допомогою яких досягаються цілі медіа освіти. 3. **subject of media education** – предмет медіа освіти- взаємодія людини з медіа, медіа-мова та її використання в соціумі, система знань і вмінь, необхідних людині для повноцінного сприйняття та аналізу медіа-текстів, для соціокультурного розвитку творчої особистості [3, 481]. Ключовими поняттями медіа освіти є **media categories**– категорії медіа, **media language** – язык медіа, **media technologies** – медійні технології, **media representations** – медійні репрезентації,

media audiences – медійні аудиторії. У багатьох англомовних країнах термін **media education** замінюється терміном **media literacy** (медіа грамотність). Ю. А. Зацний звертає увагу на “комп’ютерний розрив” між поколіннями в галузі освіти, який призводить до незадоволення методикою навчання частини старшокласників і студентів, що володіють навичками користування Інтернетом. Будучи “інтернет-грамотними” – **net-savvy** – вони вважають інтернет ефективнішим і цікавішим способом навчання порівняно з традиційною методикою, яку пропонують вчителі. Це явище позначається неологізмом **digital disconnect** [2, 16].

Комп’ютеризована освіта (**computer-aided education**) створює умови для навчання вдома (**teleschooling, cyberschool**). Серед найсучасніших освітніх технологій, що з’явилися наприкінці ХХ століття і набули поширення в розвинутих країнах світу, є дистанційні технології навчання, які підтримують і забезпечують *дистанційну освіту*. Суттю дистанційної освіти (**distance education**) є навчання на відстані, коли спілкування між викладачем і учнем або студентом відбувається за допомогою електронної пошти (**e-mail**), магнітофонних аудіо- та відеокасет, комп’ютерних мереж, кабельного та супутникового телебачення, телефону чи телефаксу. Прикладами застосування такого підходу є коледжі заочного навчання (**correspondence colleges**), відкритий університет (**Open University**), радіокласи (**radio classes**). Піонером застосування дистанційного навчання став заснований 1969 року Відкритий університет Великої Британії – навчальний заклад нового типу, світовий лідер у галузі дистанційної освіти.

Уряд Великої Британії створив Національну мережу навчання, головною метою якої є використання спеціально виділених ресурсів в Інтернеті для розміщення якісної найсучаснішої інформації освітнього характеру. У передмові до відповідного офіційного державного документу “Об’єднання в Освітнє Співтовариство” прем’єр-міністр Тоні Блер підкреслив, що діти не зможуть жити, працювати та відчувати себе впевнено в майбутньому, якщо їх будуть навчати умінням і навичкам дня вчорашнього. Одним з перших проектів, що вже діє у Великій Британії, став Віртуальний Центр для вчителів (**Virtual Teacher Centre – VTC**), робота якого фінансується Департаментом освіти і зайнятості (**Department for Education and Employment – DfEE**).

У США в 1987 році створюється Асоціація дистанційного навчання США (**United States Distance Learning Association – USDLA**), основна мета якої – розробка загальної стратегії дистанційної освіти та сприяння створенню нових технологій дистанційного навчання. За програмами дистанційної освіти у країні навчається більш мільйона студентів. Зокрема, коледж Паломар (штат Каліфорнія), який має розвинену мережу кабельного телебачення, вже пропонує більш 4200 годин освітніх програм. Кожного семестру пропонується тридцять курсів дистанційного навчання [“International journal of educational telecommunications.” – 2000. – V. 6. – № 4. – p. 287-289].

Одним із своїх бюджетних законопроектів Конгрес США ухвалив виділення 30 млн. доларів Департаменту освіти на програму розвитку дистанційної освіти під назвою “**Learning Anytime Anywhere Partnership**” (“Навчання в будь-якому місті у будь-який час”). В рамках даної програми навчальним закладам США надається допомога в розробці іновативних курсів дистанційної освіти [“The chronicle of higher education”, 2001. – January 5.V. – P. 45].

Освітнє середовище не обмежується освітнім порталом і комп’ютером учня. Воно може бути розширене за рахунок багатьох сучасних технологій та інструментів. Інформаційні технології та мобільні пристрої дозволяють реалізовувати нові можливості, наприклад використання глосарія навчальної дисципліни, який знаходиться у пам’яті мобільного телефону. Цікавою є технологія “**Just in time Reblending**” тобто самостійний вибір виду технології навчання, необхідний на цей момент. Наприклад, за необхідністю негайно знайти визначення терміна пошук може здійснюватися в Інтернеті за допомогою мобільного телефону. У цій ситуації змішування технологій навчання “проектується”

самим учнем у вигляді “накладання” на поточну освітню технологію.

Все частіше мультимедійні матеріали використовуються при вивченні біології, географії, історії та інших предметів для “пожвавлення” уроків захоплюючими сюжетами, іграми. У педагогічному лексиконі навіть виникло нове слово **edutainment**, що походить від злиття слів **education** і **entertainment** (розвага). На зміну традиційним класним дошкам прийшли сучасні інтерактивні (**Interactive Whiteboard – IWB**). Вони також замінили фліпчарти (**flipcharts**), відео системи такі як DVD програвачи або TV. Інтерактивна дошка – великий дисплей, що підключений до комп’ютера і проектора. З його допомогою на поверхню дошки проецирується робочий стіл комп’ютера, яким управляє викладач за допомогою ручки, стилуса або пальця. Програмне забезпечення дозволяє викладачу зберігати нотатки, інформацію у вигляді електронного файлу, який можна використовувати для подальшого розповсюдження серед учнів або студентів. Деякі інтерактивні дошки дають можливість записати певну інформацію, інструкції у вигляді цифрового відео файлу і розсилати цей матеріал для повторення студентам. Це може бути ефективною навчальною стратегією для тих студентів, яким необхідно продивитись і повторити вивчений в класі матеріал, тим, хто був відсутній на уроці або для тих, хто готується складати іспит. Така інформація може бути записана у вигляді коротких навчальних блоків.

З кожним днем інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) стають невід’ємним засобом спілкування для все більшої кількості людей. За даними Всесвітнього центру Інтернет-статистики близько півтори мільярда людей, тобто кожний четвертий житель планети, щоденно бере участь в освітньому, професійному або особистому спілкуванні за допомогою ІКТ.

Використана література:

1. Глоссарий терминов Европейского фонда образования. – М., 1997.
2. Зацний Ю. А. Сучасний англомовний світ і збагачення словникового складу / Ю. А. Зацний. – Л., 2007.
3. Енциклопедія освіти. – К., 2008.
4. Российская педагогическая энциклопедия. – М., 1993.
5. Schlechty Ph. C. Schools for the 21-st century. Leader imperatives for educational reform / Ph.C. Schlechty. – San Francisco, 1999.

Стефанова Н. О. Использование современных медийных средств в обучении иностранным языкам.

В статье освещаются современные компьютерные технологии, способствующие осуществлению принципа автономии учащегося при обучении иностранному языку в вузе.

Ключевые слова: *информационно-коммуникативные технологии, методы медиа образования, интерактивные средства обучения.*

Stefanova N. Modern media resource in foreign language teaching process.

The article is devoted to the student's autonomy during foreign language mastering through the modern media resource using/

Ключевые слова: *informative-communicative technologies, methods of medias of education, interactive facilities of teaching.*